

[Hendriksen.]

denne Sag som i saa mange andre Sager jo aabenbart ikke er enige. Dansk Dykkerforening, som for to Aar siden talte 51 Medlemmer, gaar med Piber og Trommer ind for Forslaget, medens de 30 protesterende Dykkere gaar mod Lovforslaget. I øvrigt vil jeg gerne i Anledning af en Udtalelse af det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen) sige, at naar baade Venstres ærede Ordfører og jeg er gaaet ud fra, at der er 120 Erhvervsdykkere her i Landet plus 20 ansat ved Søværnet, er denne Udtalelse fremsat paa Grundlag af Oplysninger fra den daværende Søfartsminister, og det er en Udtalelse, som jeg ikke tror, Socialdemokratiets ærede Ordfører vil bestride Rigtigheden af. Det er Ministerens Udtalelser, vi har lagt til Grund for de Bemærkninger, denne Sag har givet os Anledning til at fremsætte paa dette Omraade.

Fra „Dansk Dykkerforening“, som jeg i øvrigt ikke kender meget til — jeg har forgæves søgt at finde den i Telefonbog og Vejviser for at prøve paa at komme i Forbindelse med dens Formand, der skrev til mig for et Par Aar siden —, modtog jeg dengang en Skrivelse, der faldt ganske i Traad med de Udtalelser, som den højt-ærede Søfartsminister har fremsat om „Dansk Dykkerforening“s Syn paa Sagen i sin Fremsættelsestale. „Dansk Dykkerforening“ skrev dengang til mig:

„Da Lovforslaget er blevet til ved Samarbejde mellem Lægevidenskab, Bjærgningsentreprise og erfarne Dykkere, der har 100 Aars Erfaring paa Dykkerarbejds Omraade, mener vi, at det vil være i alles Interesse, at det bliver Lov.“ Nu ja, selv om de hundrede Aar maaske er en Lapsus — for selv om Dykkerarbejdet maaske kan medføre, at de bliver særlig gamle, bliver de dog vel næppe saa gamle, at den enkelte Dykker kan faa 100 Aars Erfaring paa Hovedet eller paa Bagen, hvor han nu skulde have denne Erfaring —, saa ligger dog deri en Tilkendegivelse af, at denne Forening, som vel maa formodes at repræsentere Hovedparten af Erhvervsdykkerne her i Landet, ønsker at gaa ind for Forslaget, og det tror jeg ogsaa, at Hovedparten af Dykkerne vil gøre.

Jeg skal da blot til Slut sige, at jeg i det store og hele nu som i 1934 kan tiltræde Lovforslagets Bestemmelser. Der vil fra mit Partis Side blive gjort, hvad der kan gøres, for at faa Lovforslaget gennemført i denne Samling. Hvis dette ikke sker, er det i hvert Fald ikke vor Fejl, men saa er

det, fordi Forslaget er blevet fremsat paa et alt for sent Tidspunkt af Samlingen.

Rasmussen (Hvolbæk): Om det foreliggende Lovforslag kan jeg henvise til mine Udtalelser, da vi behandlede Sagen i Samlingen 1933—34. Nu som dengang kan jeg paa mit Partis og egne Vegne medgive Lovforslaget vor bedste anbefaling, med Ønsket om, at det hurtigst muligt kan blive ophøjet til Lov. At der er delte Meninger inden for Dykkerfaget om Lovens Nødvendighed, bør ikke kunne hindre Vedtagelsen af de i Lovforslaget opstillede Forordninger om den tilstrækkelige Sikkerhed i Retning af Uddannelse og Sikkerhedsforanstaltninger ved det farlige Dykkerarbejds Udøvelse. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbo): Jeg takker de ærede Ordførere, som har givet Tilslutning til det fremsatte Lovforslag.

Til det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stevns) skal jeg bemærke — det gælder ligeledes det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) —, at en medvirkende Aarsag til, at dette Lovforslag blev fremsat, var den Omstændighed, at Ministeriet den 7. Oktober fik en Henvendelse fra „Dansk Dykkerforening“ — jeg forstaaer en Henvendelse af tilsvarende Ordlyd som den, der tidligere er fremkommet. I denne Henvendelse findes den samme Passus, som den ærede Ordfører for de Konservative har oplæst. Jeg skal tilføje, at jeg antager, de hundrede Aars Erfaring er møntet paa Lægevidenskaben og Bjærgningsentreprisen og ikke paa den enkelte Person. Den Omstændighed, at der senere er fremkommet en Protest, har ikke nogen afgørende Betydning for min Stilling til Lovforslaget. For det første har der, saa vidt mig bekendt, ikke tidligere foreligget nogen Protest for Ministeriet, og for det andet er det ikke en ukendt Ting, naar man gør Forsøg paa at gennemføre Sikkerhedsforanstaltninger paa forskellige Omraader, at de, for hvem Sikkerhedsforanstaltningerne skulde være til Nytte, ofte vil være betænkelige, idet de føler sig usikre og maaske i visse Tilfælde er bange for, at de skal faa uheldige Virkninger for nogle af dem, som maaske ikke kan opfylde de Betingelser, som ifølge Lovforslaget skal stilles til dem. Jeg vil ogsaa gerne gøre opmærksom paa, at der er noget ulogisk i Protestskrivelsen, idet man i denne siger: